

2. Галичкина Е.Н. Специфика компьютерного дискурса на английском и русском языках: на материале жанра компьютерных конференций : дис. на соискание уч. степени канд. филол. наук : спец. 10.02.20 «Германская филология» / Е. Н. Галичкина. – Астрахань, 2001. – 212 с.
3. Дейк ван Т.А. Анализ новостей как дискурса / Дейк Т. А. ван // Язык. Познание. Коммуникация. – М., 1989. – С. 111-160.
4. Кучерова О.О. Плани змісту та повідомлення британського газетного новинного дискурсу (початок ХХІ століття): автореф. дис. ... ступеня канд. філол. наук: спец. 10.01.08 – «Журналістика» / О. О. Кучерова // – Л., 2005. – 20 с.

ПРО ПОНЯТТЯ «ОЦІНКА» І «ЦІННІСТЬ» ТА ЇХ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК

О.А. Лазебна

аспірант кафедри теорії, практики та перекладу німецької мови

Національний технічний університет України «КПІ»

Питання цінності та ціннісних орієнтацій досліджувались головним чином в логіці, де оцінку прийнято вважати висловленням про цінності. Проблема розуміння цінності, є предметом аксіології, філософського вчення «про природу цінностей, їх місце в реальності та про структуру ціннісного світу, тобто про зв'язок різних цінностей між собою, з соціальними і культурними факторами і структурою особистості» [6, с. 763]. Під цінністю при цьому розуміється будь-який предмет будь-якого інтересу, бажання, прагнення і т.д. Слово «цінність» інколи вживається в тому ж сенсі, що й терміни «позитивна цінність» або «добро». Висловлення «даний предмет є цінністю» означає в цьому випадку те, що вказаний предмет є добром деякого виду, об'єктом позитивного інтересу, бажання чи прагнення. Інколи ж терміну «цінність» надається більш широкий зміст, ніж терміну «добро». У цьому випадку проводиться різниця між позитивними та негативними цінностями

[3, с. 12]. Дослідник А.Я. Хапсикоров спростовує цю думку, стверджуючи, що «негативної цінності не може бути так само, як не може бути явищ, одночасно позитивних і негативних в одному і тому ж відношенні та для однієї тієї ж людини» [5, с. 146]. Неможливо не погодитися з твердженням Фітча, який вважає, що «будь-яка річ є цінною лише з точки зору певних фактів, відомих суб'єкту. Ніщо не може бути для суб'єкта цінним безвідносно до світу, в якому він живе, та знання про який він має» [3, с. 79-80].

На думку Ю.Д. Апресяна, «оцінка – це досить тонкий, іноді важко вловимий компонент значення, який пронизує всю нашу мову» [1, с. 260], оцінка «може даватися за різними ознаками («істинність/неістинність», важливість/неважливість»), однак основна сфера значень, які зазвичай відносять до оцінних, пов'язана з ознакою «добре/погано». Саме цей вид оцінки передбачає висловлення про цінності» [2, с. 8].

Слід чітко розмежовувати цінність та оцінку. «Цінністю може бути як явище зовнішнього світу (предмет, річ, речовина, подія, вчинок), так і факт думки (ідея, образ, наукова концепція). Цінністю є те, що ми оцінюємо, предмет оцінки. Оцінка ж – це розумовий акт, який є результатом нашого оцінного відношення до цього предмету. Вважаючи предмет (чи його властивість) корисним, приємним, добрим, гарним і т.д., я виношу оцінку», - пише В.П. Тугаринов. Оцінка, отже, залежить від властивостей предмета, який оцінюють. На відміну від цінності, яка, як сказано, має лише знак «+», оцінка може бути як позитивною, так і негативною [4, с. 13].

Література:

1. Апресян Ю.Д. Лексическая семантика. / Ю.Д. Апресян. – М.: Наука, 1995. – 367 с.
2. Вольф Е.М. Функциональная семантика оценки / Е.М. Вольф. – М.: Наука, 1985. – 227 с.
3. Ивин А.А. Основания логики оценок / А.А. Ивин. – М.: Изд-во Московского университета, 1970. – 230 с.
4. Тугаринов В.П. Теория ценностей в марксизме : монография /

В.П. Тугаринов. – Л.: ЛГУ, 1968. – 234 с.

5. Хапсикоров А.Я. Отражение и оценка / А.Я. Хапсикоров. Горький, 1972. – 183 с.
6. Философский энциклопедический словарь. / Гл. редакция: Л.Ф. Ильичёв, П.Н. Федосеев, С.М. Ковалёв, В.Г. Панов – М.: Сов. Энциклопедия, М., 1983. – 840 с.

ЛЕКСИЧНІ ДОМІНАНТИ НАУКОВОГО ТЕКСТУ

В.В Ліпінська

магістр ФЛ НТУУ «КПІ»

Національний технічний університет України «КПІ»

Дослідження наукового тексту набуває в даний час особливої значущості. **Актуальність** цієї статті зумовлена неослабним інтересом до проблем тексту взагалі і наукового тексту, зокрема, що обумовлено місцем тексту в процесі комунікації, визнанням англійської мови глобальною мовою міжкультурної наукової комунікації – все це приводить до усвідомлення необхідності подальшого вивчення такого складного явища, як науковий текст.

Ця робота присвячена лексико-граматичним домінантам наукового тексту, які складають семантичне ядро всього тексту і впливають на інші як однорідні, так і різнорідні мовні одиниці, що належать до певного рівня системи мови. Домінанта – термін полісемний, що позначає: **по-перше**, один із членів певної групи, певного ряду чи певного ланцюгу мовних одиниць, що представляє основне значення, якому підлягають всі інші значення і який панує над іншими співзначеннями; **по-друге**, провідне, ядерне слово або слова, що формують та відображають основний зміст певного тексту.

Науковий текст характеризується мовними домінантами, які відповідають певним рівням системи мови: лексичні, граматичні, словотвірні.